

Sinnet gott – Waquaaas är på topp

TÄBY. För att en kapplöpningshäst ska kunna prestera resultat på toppnivå krävs den allra bästa omvårdnad och att hästen mår bra både fysiskt och psykiskt. För en del hästar är just den mentala biten viktigare än för andra.

För Waquaaas betyder den allt.

Text: HELENA MANSÉN Foto: MIA TÖRNBERG

Hans skötare sedan fem år, Maj-Lis Söderberg, ser till att han får all den uppmärksamhet han vill ha.

– Han blir sur om han inte får vara i centrum, säger Maj-Lis samtidigt som hon tar tag i hovkratsen som sekundsnavt förflyttat sig från hennes bakficka till en osäkrare plats mellan den bruna valackens tänder. En intensiv dragkamp med ovisst utgång följer. Till slut öppnar Waquaaas munnen, låter Maj-Lis få hovkratsen och ruskar bryskt på huvudet.

Waquaaas vill ha hovkratsen.

Häst 2001 och har bland annat vunnit Täby Open Sprint Championship (Gr 3) med 420 000 kronor till vinnaren, Norsk Jockeyklubs Sprintløp, Polar Cup (Gr 3) med 642 000 kronor till vinnaren, Sydsvenskan Jägersro

– Så här är han jämnt! Man får inte prata med någon annan, skrattar Maj-Lis.

Vem är då Waquaaas? En åttaåring som tränas på Täby Galopp av norske Roy Arne Kvisla. Han är en sprinter, bäst på distanser mellan 1 150 och 1 350 meter, men har även några riktigt bra resultat på 1 600 meter. Han valdes till Årets

Sprint, IBM Täby Vårsprint två gånger, och Baltic Cup två gånger. Dessutom försökte han sig år 2001 på ett storlopp i Paris men blev där oplacerad. Sammanlagt har Waquaaas sprungit in drygt tre miljoner kronor till sina ägare Harriet och Göran Hesse.

Bara meriterna är tillräckliga. Men för att riktigt förstå Waquaaas historia och hur Maj-Lis kom in i hans liv måste vi ta det från början.

1999 åkte Gunnar Nordling till England på auktion för att se om han kunde hitta en lämplig "lördagskombhäst" till ägarparet Hesse. Duon hade hittills haft otur med sina hästar som de haft hos Gunnar och hans fru Ewy som tränade.

Maj-Lis Söderberg tränings rider och månar om Waquaaas så att han mår bra.

Gunnar har berättat att när han såg Waquaas första gången, så såg han en liten, mager och sliten häst. Men den hade en utomordentligt fin härstamning, efter Green Desert-Hamaya e. Mr Prospector och uppfödd av Shadwell Estate. Auktionskatalogen visade att hästen var tre år och hade tävlat endast två gånger, i Frankrike, och varit placerad fyra och sju. Uppenbarligen ett resultat för dåligt för att ägarna ville investera något mer i honom. Det syntes att han blivit hårt tränad. Men trots att han var skygg och illa medfaren fanns där en positiv glimt i ögat.

Han klubbades för motsvarande cirka 40 000 kronor och Ewy lär ha varit mycket skeptisk när hon såg den raggiga lilla saken.

Dessutom visade det sig vid en närmare inspektion att han hade väldigt dåliga, felställda och små hovar.

Vid den här tiden red Maj-Lis ut för Gunnar. Maj-Lis, som idag är 47 år, hör till de som varit längst på Täby Galopp. Hon började hålla till i Rheinhold Swartlings stall redan som åtta-åring och borstade och kajkade runt på hästarna när de gick i hagen. Som 16-åring red hon sin första amatörloppning och därefter har det blivit cirka sextio segrar och två amatör-ryttarchampionat. Totalt har hon ridit över 500 lopp varav 24 på häck.

– Efter att jag fick diskbräck för några år sedan har jag slutat rida i lopp, förklarar Maj-Lis.

– När "Waqqe" kom från England var han ynklig och inte mycket till häst. Han var orolig, strykrädd och svår att ha att göra med. Inte trodde vi då att han skulle bli en av Skandinavien's bästa sprinter, men jag tyckte om honom från första stund. Det blev att jag skämde bort honom för att han skulle känna sig trygg och glad. Många morötter gick åt! Många lek- och pratstunder, mycket beta gräs och rulla i sanden, allt för att han skulle tycka livet var roligt.

Waquaas började sakteliga att trivas, den fula ankungen fick kraftiga muskler och glänsande hårrem. Hans träningsrundor blev allt mer uppmärksammade. Han började rada upp den ena stora segern efter den andra och

Roy Arne Kvisla tränar Waquaas, när det passar Waquaas själv, skor honom och ger honom mat.

Hjälmor och benlindor i stallet.

” För mycket träning gör att han surnar så det går inte att lägga upp något schema... Jag fattar besluten från dag till dag, beroende på vilket humör han är på, vilken sida han vaknat på...

blev sedermera Årets Häst 2001. Men 2002 var ett mellanår då han inte tog en enda seger. Året efter, när Gunnar och Ewy flyttade till England, tog Roy Arne över träningen.

– Waqge mädde inte bra, var på dåligt humör och hade fortfarande problem med hovarna. Eftersom han måste må bra i huvudet för att vilja springa fort så fick han koppla av några månader på landet. Det gjorde honom gott, berättar Maj-Lis.

I vintras kom han tillbaka till Roy och påbörjade matchningen för årets stora sprintlöpningar. Maj-Lis ägnar så mycket tid hon kan åt Waqu-

as och träningsrider honom på banan innan hon på eftermiddagen åker till sitt arbete som vårdbiträde på ett servicehem för handikappade. Förutom Waquaas sköter hon också om Joesakic.

– Ägarna Göran och Harriet Hesse kommer också ofta ut för att ge sin skyddsling godis, gröna äpplen ska det helst vara! De är alltid måna om att han ska må bra, det går före tävlingsresultaten, säger Maj-Lis samtidigt som hon ställer in Waquaas i spolboxen för en dusch efter träningspasset.

– Waqge har mycket hyss för sig. När han fått beta och vi ska gå hem måste jag muta honom med morötter, annars vägrar han följa med! Sedan drar han i grimskaflet och går fram till folk och rotar i deras fickor efter godis! När man håller på med honom i boxen är han som en ponny, bits i ena änden och sparkas i den andra, på samma gång! Fast han menar inget illa. Men han kan bli riktigt arg, till exempel då han blir borstad eller inför en tävling då han vill stå och koncentrera sig. Då får man akta sig.

Maj-Lis klappar den breda muskliga halsen och tappar samtidigt greppet om en morot som Waquaas snabbt mumsar i sig.

– Han är som en son för mig, det säger väl allt!

När Waquaas vann Täby Vårsprint nyligen gav Roy i segerintervjun en eloge till Maj-Lis för hennes betydelsefulla arbete.

Men det är trots allt Roy som är tränaren. Som verkar hans hovar, som anpassar utfodringen och lägger upp matchningen. Roy skor själv alla de cirka trettio hästar han har i träning.

– Det har tagit tid att få ordning på Waquaas fötter, de var sköra med sprickor, han har en bockhov och är inåttåad, men det är bättre nu, förklarar han och visar upp en hov, med storlek fyra i skor.

Vad matchningen gäller så är det ingen lätt uppgift att å ena sidan få hästen konditionsmässig i toptrim och å andra sidan hålla honom på gott humör.

– För mycket träning gör att han surnar så det går inte att lägga upp något schema. Det är hela tiden en balansgång, jag fattar besluten från dag till dag, beroende på vilket humör han är på, vilken sida han vaknat på helt enkelt! säger Roy.

Det här med mat är lite av ett problem. Waquaas älskar mat men har anlag för att bli tjock.

– Vi lyckades faktiskt banta honom lite i vintras, men det var inte lätt!

Idag är Waquaas en välmående åttaåring, som förvisso kanske hade sin bästa säsong år 2001 då han utsågs till Årets Häst, men som har fått en nyändning och fortfarande har mycket att hämta på galoppbanorna. Polar Cup på Örevoll i Norge, Zawawi Cup på Jägersro och Täby Open Sprint Championship på Täby Galopp hägrar i sommar och i höst.

Vare sig man som reporter möter honom på stallbacken och han då trycker nosen mot textblocket och vill tugga i sig en penna, eller om man som publik kommer för att se hans fenomenala spurt – så gör Waquaas utan tvekan ett bestående intryck. ■

Maj-Lis Söderberg sköter Waquaas och får ofta muta med morötter.